

купност, върху която впоследствие се налага моделът. Този проблем важи с по-голяма острота, когато извадковото наблюдение и преброяването например са проведени в различни години. При картографирането на бедността се работи с данни от преброяването от 2001 г., а извадковото проучване се отнася за 2003 г. Може да се очаква, че факторите, определящи потреблението през 2001 г., са същите и през 2003 г. Във всеки конкретен случай е необходимо да се тества валидността на връзката при наличие на времеви лаг между извадковото и изчерпателното изследване.

• *Наличие на достатъчно на брой и съдържателни по отношение на изследваната корелационна зависимост общи променливи между двете изследвания.* Без наличието на общи променливи практически е невъзможно да се приложи методологията.

Посочените трудности при практическото приложение на теорията на малките подсъвкупности в никакъв случай не обезсмислят нейното приложение в официалната статистика. Още повече, че тук бе представено едно от най-сложните за реализация нейно направление - когато стремежът е да се получат стойности по даден показател за всяка една единица от генералната съвкупност. При директна оценка на обобщаващи показатели за малките подсъвкупности (без да се преминава през приписване на индивидуални данни) методологията е в по-опростен вид и съществува по-голям опит (включително и разработен софтуер) при нейното приложение в официалните статистики на редица европейски страни.

Приета за печат на 6.10.2004 г.

ЦИТИРАНА ЛИТЕРАТУРА:

- Demombynes, G.** (2002). A Manual for the Poverty and Inequality Mapper Module, Memo.
- Gosh, M., J. Roa** (1994). Small area estimation: an appraisal - *Statistical Science*, 9.
- Elbers, C., O. J. Lanjouw, P. Lanjouw** (2002). Micro-level Estimation of Welfare Working Paper N. 2911. The World Bank, Washington, D.C.
- Mistianen, J., B. Ozler, T. Razafimanantena, J. Razafimanantena** (2002). Putting Welfare on the Map in Madagascar, Working Paper.